

Publicerad 2009-10-31 15:05 av Yrre

I mossan vilade jag.

Jag bryter inga vingar.

Hos dig har jag putsat
fjädrarna

gång på gång och låtit
nymånen smörja dem med
dess gula sken.

Det var inte för inte råbockarna
skällde, de var rädda.

Jag brukade springa då i full fart
emellan stammarna och det
hände att jag rev mig.

Då kysste du mitt sår blodfritt.

Jag såg hur du flög i väg emellan granarna.

Du var så vacker då i allt svarta och

jag är säker på att jag inte bryter vingar.
jag lever ju med dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten